

Advokátní a komerčněprávní kancelář

Vladislavova 16, 110 00 Praha 1,
telefon: 296 202 100, -101,-077, fax: 222 517 005, e-mail: monsport@ak-im.cz
Bankovní spojení: UniCredit Bank Czech Republic, a.s., č.ú. 370 231 9001 /2700, DIČ:
CZ5803181054

JUDr. IVA FIALOVÁ IŠTVÁNKOVÁ, JUDr. JOSEF MONSPORT

POLICIE ČESKÉ REPUBLIKY
Útvar odhalování korupce a finanční kriminality
Služby kriminální policie a vyšetřování
Odbor výnosů a praní peněz
Strojnická 27
170 89 Praha 7

Č. j. OKFK-837/TČ-2013-251300

V Praze dne 01. 03. 2013

Obviněný: **Ing. Martin Dvořák**
nar. [REDAKCE]
bytem [REDAKCE]

Obhájce: JUDr. Josef Monsport, advokát
ev. č. ČAK 02632, se sídlem Praha 1, Vladislavova 16, PSČ 110 00

Stížnost proti usnesení o zahájení trestního stíhání ze dne 27. 02. 2012,
č. j. OKFK-837-2/TČ-2013-251300

Jednou

I.

Obviněnému bylo doručeno dne 27.02.2013 usnesení ze dne 27.02.2013, č. j. OKFK-837-2/TČ-2013-251300, kterým policejní orgán – Útvar odhalování korupce a finanční kriminality služby kriminální policie a vyšetřování Policie České republiky rozhodl o zahájení trestního stíhání podle ust. §160 odst. 1 tr. řádu osob 1) **Ing. Martin Dvořák**, nar. [REDAKCE], bytem [REDAKCE], zaměstnanec obchodní společnosti [REDAKCE] IČ: [REDAKCE] se sídlem [REDAKCE] [REDAKCE], pro trestný čin pletichy při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle ust. §128a odst. 1, odst. 2 písm. a), písm. b) zákona č. 140/1961 Sb., trestný zákon (dále jen tr. zákon), dále porušování povinnosti při správě cizího majetku podle ust. §255 odst. 1, odst. 3 tr. zákona ve spolupachatelství podle ust. §9 odst. 2 tr. zákona, 2) **Ing. Tomáš Petana**, nar. [REDAKCE], bytem [REDAKCE] [REDAKCE], se sídlem [REDAKCE], pro trestný čin pletichy při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle ust. §128a odst. 1, odst. 2 písm. a), písm. b) ve formě účastenství podle ust. §10 odst. 1 písm. c) tr. zákona, 3) **JUDr. Pavel Švarc**, nar. [REDAKCE], bytem [REDAKCE] jednatel obchodní společnosti Cross Point s.r.o., IČ: 27873200, se sídlem Bělohorská 71/245, Praha 6, pro trestný čin pletichy při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle ust. §128a odst. 1, odst. 2 písm. a), písm. b) tr. zákona ve formě účastenství podle ust. §10 odst. 1 písm. c) tr. zákona, dále pro trestný čin porušování povinnosti při správě cizího majetku podle ust. §255 odst. 1, odst. 3 tr. zákona ve formě účastenství podle ust. §10 odst. 1 písm. c) tr. zákona, 4) **Radovan Šteiner**, nar. [REDAKCE], bytem [REDAKCE], t. č. [REDAKCE], pro trestný čin porušování povinnosti při správě cizího majetku podle ust. §255 odst. 1, odst. 3 tr. zákona ve spolupachatelství podle ust. §9 odst. 2 tr. zákona (dále jen Usnesení).

Usnesení je nezákonné a vnitřně rozporné, a jeho odůvodnění je nesrozumitelné. Policejní orgán porušil zahájením trestního stíhání obviněného Ing. Martina Dvořáka několik základních zásad trestního řízení a současně ústavně zaručená práva obviněného.

Obviněný podává proti Usnesení v zákonem stanovené lhůtě tuto

s t í ž n o s t :

II.

Dle výroku Usnesení má policejní orgán za to, že na základě dosud provedeného šetření, zjištěných a odůvodněných skutečností je dostatečně odůvodněn závěr, že dne 17.05.2007 na blíže nezjištěném místě v Praze Ing. Martin Dvořák jako generální ředitel obchodní společnosti Dopravní podnik hl. m. Prahy, akciová společnost, se sídlem Sokolovská 217/42, Praha 9, IČ: 0005886 (dále jen Dopravní podnik), účelově vypověděl "Obchodní smlouvu" na obstarávání a realizaci prodeje jízdních dokladů a smluv souvisejících, uzavřenou dne 05. 08. 1992 s podnikající fyzickou osobou [REDAKCE] (a následně s [REDAKCE], nar. [REDAKCE], bytem [REDAKCE]), ve znění pozdějších dodatků, ačkoliv neměl zajištěného dodavatele služeb prodeje jízdních dokladů a následně nejpozději dne 14.09.2007, na dosud nezjištěném místě v Praze, po předchozí dohodě s jednatelem spol. Cross Point s.r.o., se sídlem Bělohorská 71/245, Praha 6 – Břevnov, IČ: 27873200 (dále jen Cross Point, s.r.o.), JUDr. Pavlem Švarcem, Ing. Martin Dvořák jako generální ředitel obchodní společnosti Dopravní podnik stanovil pro dodavatele veřejné zakázky evidenční č. 60010780 na prodej jízdních dokladů neopodstatněné, neobjektivní a účelově jiné dodavatele diskriminující, technické

kvalifikační předpoklady v zadávací dokumentaci spočívající v nutnosti předložení certifikátu zavedeného a udržovaného systému řízení jakosti řady ČSN EN ISO 9000 bez určení oboru jakosti systému managementu a to v rozporu s § 63 odst. 6 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, v tehdy účinném znění (dále jen zákon o veřejných zakázkách), dále v doložení stručných profesních životopisů nejméně 80 osob, které dodavatel hodlá využít na pozici prodejce, přičemž podmínkou je minimálně středoškolské vzdělání, znalost českého jazyka, uživatelská znalost práce s PC, a další podmínkou bylo, aby minimálně 26 těchto osob (prodejců) bylo schopno komunikovat v anglickém nebo německém jazyce a v předložení přehledu počtu zaměstnanců či smluvně spolupracujících osob za poslední 3 roky před vyhlášením tohoto zadávacího řízení v průměrném souhrnném ročním počtu v uvedeném období minimálně 200 těchto osob, a to v rozporu s ust. § 6 odst. 1 zákona o veřejných zakázkách, a dále kvalifikační a provozní podmínky spočívající v podmínkách na provozní dobu budoucího dodavatele, a to v rozporu s ust. § 45 odst. 3 zákona o veřejných zakázkách, a dále v rozporu s ust. § 6 zákona o veřejných zakázkách, a současně v rozporu s ust. § 13 ve spojení s ust. 15 zákona o veřejných zakázkách, určil předpokládanou hodnotu veřejné zakázky ve výši 300.000.000,- Kč, a to v úmyslu zvýhodnit uchazeče spol. Cross Point, s.r.o., a nejpozději dne 29. 02. 2008 Ing. Martin Dvořák v rozporu s čl. III Základní povinnosti manažerské smlouvě na rok 2007 ve znění dodatku k této manažerské smlouvě uzavřeným dne 03. 01. 2008 mezi obchodní společností Dopravní podnik a Ing. Martinem Dvořákem a představenstvem obchodní společnosti Dopravní podnik ve spojení s ustanovením § 301 písm. d) a ust. § 302 písm. g) zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, v tehdy účinném znění (dále jen zákoník práce), a zaměstnancem obchodní společnosti Dopravní podnik – Ing. Tomáš Petana, zplnomocněný na základě plné moci k jednání za zadavatele obchodní společnost Dopravní podnik (pověřen generálním ředitelem Ing. Martinem Dvořákem a místopředsedou představenstva obchodní společnosti Dopravní podnik [redacted] v rozporu s ust. § 301 písm. d) a ust. § 302 písm. g) zákoníku práce, nezrušili zadávací řízení dle ust. § 84 odst. 5 zákona o veřejných zakázkách ani dle ust. § 84 odst. 3 písm. b) zákona o veřejných zakázkách, ačkoli byli s průběhem zadávacího řízení seznámeni včetně výslovného upozornění člena hodnotící komise [redacted] uvedeného v rámci druhého jednání hodnotící komise dne 05. 12. 2007 týkající se nabídkové ceny uchazeče společnosti Cross Point, s.r.o., která má být oproti minulému dodavateli více než dvounásobná, a to v úmyslu následně uzavřít za poškozenou obchodní společnost Dopravní podnik smlouvu o zajištění prodeje jízdních dokladů, k čemuž v rozporu s ust. § 194 odst. 5 zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, v tehdy účinném znění (dále jen obchodní zákoník) došlo dne 29. 02. 2008 na blíže nezjištěném místě v Praze za obchodní společnost Dopravní podnik podpisem předsedy představenstva Radovanem Šteinerem a generálním ředitelem a místopředsedou představenstva Ing. Martinem Dvořákem, přičemž za dodavatele společnosti Cross Point, s.r.o. předmětnou smlouvu podepsal její jednatel JUDr. Pavel Švarc.

Dále dle výroku Usnesení dne 01.09.2008 na blíže nezjištěném místě v Praze Ing. Martin Dvořák jako generální ředitel obchodní společnosti Dopravní podnik a JUDr. Pavel Švarc jako jednatel obchodní společnosti Cross Point, s.r.o. uzavřeli Dodatek č. 2 ke "Smlouvě o zajištění prodeje jízdních dokladů" ze dne 29. 02. 2008 na služby prodeje jízdních dokladů prostřednictvím eShop, v rozporu s ust. § 12 a násl. Zákona o veřejných zakázkách a v rozporu s článkem 2.2. Smlouvy o zajištění prodeje jízdních dokladů, přičemž tato smlouva byla uzavřena dne 29. 08. 2008 mezi obchodními společnostmi Dopravní podnik a Cross Point, s.r.o. s tím, že v předmětném článku 2.2. je uvedeno opční právo na základě kterého je možno v průběhu platnosti předmětné smlouvy rozšířit počet předmětných míst, a tak bez splnění zákonných podmínek využili ust. § 99 zákona o veřejných zakázkách.

Obvinění tím měli dle výroku Usnesení způsobit poškozené obchodní společnosti Dopravní podnik škodu ve výši nejméně 56.773.700,- Kč.

Dle výroku Usnesení tedy Ing. Martin Dvořák za pomoci Ing. Tomáše Petany a dále za pomoci JUDr. Pavla Švarce v souvislosti s veřejnou soutěží v úmyslu způsobit jinému škodu a opatřit jinému prospěch sjednal jako vyhlášovatel veřejné soutěže některému soutěžiteli přednost a výhodnější podmínky na úkor jiných soutěžitelů a způsobil takovým činem značnou škodu a získali pro jiného značný prospěch, Ing. Martin Dvořák za pomoci JUDr. Pavla Švarce porušil podle zákona jemu uloženou a smluvně převzatou povinnost opatřovat a zpravovat cizí majetek a Radovan Šteiner za pomoci JUDr. Pavla Švarce porušil podle zákona jemu uloženou povinnost opatřovat a spravovat cizí majetek, kdy uvedeným činem způsobili škodu velkého rozsahu.

Obviněný Ing. Martin Dvořák se měl tedy dle výroku Usnesení dopustit trestného činu pletich při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle ust. § 128a odst. 1, odst. 2 písm. a), písm. b) trestního zákona tím, že:

- (i) **účelově vypověděl** "Obchodní smlouvu" na obstarávání a realizaci prodeje jízdních dokladů a smluv souvisejících, uzavřenou dne 05. 08. 1992 s podnikající fyzickou osobou [REDAKCE] (a následně s [REDAKCE]);
- (ii) **stanovil** pro dodavatele veřejné zakázky evidenční č. 60010780 na prodej jízdních dokladů **neopodstatněné, neobjektivní a účelově jiné dodavatele diskriminující, technické kvalifikační předpoklady** v zadávací dokumentaci spočívající
 - a) v nutnosti předložení certifikátu zavedeného a udržovaného systému řízení jakosti řady ČSN EN ISO 9000 bez určení oboru jakosti systému managementu a to v rozporu s § 63 odst. 6 o veřejných zakázkách;
 - b) doložení stručných profesních životopisů nejméně 80 osob, které dodavatel hodlá využít na pozici prodejce, přičemž podmínkou je minimálně středoškolské vzdělání, znalost českého jazyka, uživatelská znalost práce s PC, a další podmínkou bylo, aby minimálně 26 těchto osob (prodejců) bylo schopno komunikovat v anglickém nebo německém jazyce;
 - c) v předložení přehledu počtu zaměstnanců či smluvně spolupracujících osob za poslední 3 roky před vyhlášením tohoto zadávacího řízení v průměrném souhrnném ročním počtu v uvedeném období minimálně 200 těchto osob, a to v rozporu s ust. § 6 odst. 1 zákona o veřejných zakázkách;
 - d) kvalifikační a provozní podmínky spočívající v podmínkách na provozní dobu budoucího dodavatele, a to v rozporu s ust. § 45 odst. 3 zákona o veřejných zakázkách, a dále v rozporu s ust. § 6 zákona o veřejných zakázkách;
- (iii) **určil** předpokládanou hodnotu veřejné zakázky ve výši 300.000.000,- Kč v rozporu s ust. § 6 zákona o veřejných zakázkách, a současně v rozporu s ust. § 13 ve spojení s ust. 15 zákona o veřejných zakázkách;
- (iv) **jednal po předchozí dohodě s jednatelem společnosti Cross Point, s.r.o. JUDr. Pavlem Švarcem**

v úmyslu zvýhodnit uchazeče spol. Cross Point, s.r.o. a v úmyslu způsobit škodu obchodní společnosti Dopravní podnik v rozsahu nejméně 56.773.700,- Kč.

Obviněný se měl dle výroku Usnesení dále dopustit trestného činu porušování povinnosti při správě cizího majetku podle ust. § 255 odst. 1, odst. 3 tr. zákona ve spolupachatelství podle ust. § 9 odst. 2 tr. zákona tím, že:

- (v) **nezrušil zadávací řízení** dle ust. § 84 odst. 5 zákona o veřejných zakázkách ani dle ust. § 84 odst. 3 písm. b) zákona o veřejných zakázkách, ačkoli byl s průběhem zadávacího řízení seznámen včetně výslovného upozornění člena hodnotící komise [redacted] uvedeného v rámci druhého jednání hodnotící komise dne 05. 12. 2007 týkající se nabídkové ceny uchazeče společnosti Cross Point, s.r.o. a **uzavřel za obchodní společnost Dopravní podnik smlouvu o zajištění prodeje jízdních dokladův rozporu s čl. III Základní povinnosti manažerské smlouvě na rok 2007 ve znění dodatku k této manažerské smlouvě uzavřeným dne 03. 01. 2008 ve spojení s ustanovením § 301 písm. d) a ust. § 302 písm. g) zákoníku práce,**
- (vi) **uzavřel za obchodní společnost Dopravní podnik Dodatek č. 2 ke "Smlouvě o zajištění prodeje jízdních dokladů" ze dne 29. 02. 2008 na služby prodeje jízdních dokladů prostřednictvím eShop, v rozporu s ust. § 12 a násl. Zákona o veřejných zakázkách a v rozporu s článkem 2.2. Smlouvy o zajištění prodeje jízdních dokladů**

v úmyslu způsobit škodu obchodní společnosti Dopravní podnik v rozsahu nejméně 56.773.700,- Kč.

Ad (i)

Pokud policejní orgán tvrdí, že obviněný účelově vypověděl smlouvu uzavřenou dne 05. 08. 1992 s podnikající fyzickou osobou [redacted] (a následně s [redacted]), neuvádí policejní orgán **žádné důkazy**, o které je toto „skutkové zjištění“ opřeno (a proto ani v odůvodnění Usnesení nelze identifikovat úvahy, jimiž se policejní orgán při hodnocení provedených důkazů řídí).

V odůvodnění Usnesení policejní orgán uvádí značné množství provedených důkazů, nicméně **žádný z provedených důkazů neprokazuje**, že obviněný vypověděl smlouvu účelově. V odůvodnění Usnesení policejní orgán naopak uvádí řadu důkazů, které hypotézu o účelovém vypovězení smlouvy vylučují a potvrzují výpověď obviněného při podání vysvětlení, a sice že **důvodem výpovědi smlouvy s [redacted] bylo velké množství stížností na kvalitu poskytovaných služeb a proto bylo snahou managementu společnosti Dopravní podnik zvýšení kvality poskytovaných služeb a tím i zvýšení prodeje počtu jízdních dokladů.** Z výpovědi osob podávajících vysvětlení, které převzal policejní orgán do odůvodnění Usnesení, vyplývá, že „*služby poskytované [redacted] byly na velmi špatné úrovni*“ ([redacted]), „*zaměstnanci subjektu [redacted] měli být důchodového věku a často neuměli podávat informace o dopravním spojení*“ a „*v rámci kontrol plnění subjektem [redacted] byly prováděny kontrolní nákupy a pokud byly zjištěny nedostatky, tak byly stanoveny finanční sankce*“ ([redacted]).

Vypovězení smlouvy s [redacted] bylo učiněno v souladu s platnými právními předpisy v rámci obchodního vedení společnosti Dopravní podnik. Podle ustálené judikatury se obchodní vedení vymezuje jako řízení společnosti, zejména organizování a řízení její podnikatelské činnosti, včetně rozhodování o podnikatelských záměrech. Zjednodušeně řečeno to je průběžná pravidelná správa záležitostí společnosti, tzn. rozhodování o organizačních, technických, obchodních, personálních a finančních otázkách. V žádném případě není možno dovést, ani náznakem, porušení platných právních předpisů a nezákonnost jednání. Je čistě na rozhodnutí jakékoliv obchodní společnosti v rámci obchodního vedení, zda určitou smlouvu vypoví či nikoliv. Je zcela na rozhodnutí jakékoliv obchodní společnosti, jaké parametry služby (zejména v rozsahu její kvality a rozsahu) bude vyžadovat. Pokud došlo k rozhodnutí o zvýšení kvality a rozsahu služby, nemůže nikdo z takového rozhodnutí dovozovat protiprávnost. Naopak, pokud

existovala nespokojenost s činností [REDAKCE] (jak je tato svědecky zdokumentována), bylo by porušením povinností vedení společnosti toto nadále tolerovat. Nad rámec výše uvedeného je nezbytné konstatovat, že další spolupráce s [REDAKCE] by byla v rozporu se zákonem, když smluvní vztah mezi společností Dopravní podnik a [REDAKCE] nebyl řádně vysoutěžen podle Zákona o veřejných zakázkách. Policejní orgán ani žádný jiný subjekt nemá právo stanovit nebo posuzovat interní standardy míry kvality provádění služby určité obchodní společnosti, neboť jde o čistě interní rozhodnutí v rámci obchodního vedení.

Při absenci důkazů si policejní orgán pomáhá nepodloženými tvrzeními. Takovýto postup je zcela v rozporu s platnými právními předpisy, Ústavou České republiky a Listinou základních práv a svobod. Postup policejního orgánu je v příkrém rozporu s konstantní rozhodovací praxí Nejvyššího soudu České republiky a Ústavního soudu České republiky.

Ad (ii)

Pokud policejní orgán tvrdí, že obviněný stanovil pro dodavatele veřejné zakázky na prodej jízdních dokladů *neopodstatněné, neobjektivní a účelově jiné dodavatele diskriminující*, technické kvalifikační předpoklady v zadávací dokumentaci, neuvádí policejní orgán žádné důkazy, o které je toto skutkové zjištění opřeno ani úvahy, jimiž se policejním orgán při hodnocení provedených důkazů řídil. Jde tedy o dvě základní tvrzení, a to jmenovitě, že (i) obviněný přímo sám stanovil určité předpoklady v zadávací dokumentaci a dále že (ii) tyto předpoklady jsou neopodstatněné, neobjektivní a účelově jiné dodavatele diskriminující. Ani jedno z těchto tvrzení policejního orgánu však není pravdivé a není prokázáno jakýmikoliv právně relevantními důkazy.

Provedenými důkazy předně není prokázáno, že by obviněný *stanovil*, nebo byť jenom dal pokyn k tomu, aby byly v zadávací dokumentaci stanoveny jakékoliv podmínky, a už vůbec ne podmínky, které policejní orgán ve výroku Usnesení označuje za *neopodstatněné, neobjektivní a účelově jiné dodavatele diskriminující*.

Stanovení podmínek veřejné zakázky spadá do obchodního vedení společnosti. Členové představenstva však nejsou povinni vykonávat obchodní vedení, ale zabezpečit výkon obchodního vedení. Mohou tedy přizvat externí nebo interní experty. To se stalo i v tomto případě. Policejní orgán si musí být vědom, že u členů představenstva je při posuzování jejich povinnosti výkonu funkce s péčí řádného hospodáře nutné požadovat jen určitou dávku odbornosti, přičemž požadovanou míru a rozsah znalostí nelze posuzovat s ohledem na konkrétní osobu, ale se zřetelem k potřebám konkrétní společnosti. Jde především o schopnost řízení obchodní společnosti, zkušenost s organizací managementu, základní znalosti z oblasti ekonomie, práva a faktického vedení společnosti. Policejní orgán nepochybně ví, že nelze obecně při výkonu funkce člena statutárního orgánu mít na konkrétní osobu, například z hlediska účetnictví, práva nebo daní, stejné nároky jako na advokáta, auditora nebo daňového poradce nebo jiné odborné poradce, kteří musí svou činnost vykonávat zcela s péčí odbornou. Policejní orgán nepochybně ví, že součástí péče řádného hospodáře je schopnost poznat, pro které činnosti už nejsou dostatečně členové orgánů kvalifikováni, nebo které nejsou schopni z jiného důvodu řádně vykonávat, a zajistit výkon takovýchto činností odborníky, jejichž kvalitu a důvěryhodnost musí ověřit.

Postup generálního ředitele s péčí řádného hospodáře tedy nevyžaduje, aby byl vybaven všemi odbornými znalostmi, které souvisejí s uvedenou funkcí, ale k jeho odpovědnosti postačí základní znalosti umožňující rozeznat hrozící škodu a zabránit jejímu způsobení na spravovaném majetku (k tomu srov. přiměřeně usnesení Nejvyššího soudu České republiky ze dne 18. 10. 2006, sp. zn. 5 Tdo 1224/2006). Pokud proto obviněný postupoval při zadání předmětné zakázky způsobem, který je mu kladen za vinu (v

podrobnostech odkazují na veškerou argumentaci k tomu níže a výše uvedenou), je zcela absurdní, aby mohla být dovozována jeho trestněprávní odpovědnost.

Z odůvodnění Usnesení a zejména z provedených důkazů jasně vyplývá, že zadávací dokumentaci zpracovala pro zadavatele obchodní společnost [REDAKCE] a podklady ke zpracování zadávací dokumentace předaly této společnosti příslušné odbory zadavatele.

„Skutkové zjištění“ učiněné policejním orgánem, podle něhož obviněný Ing. Martin Dvořák stanovil neopodstatněné, neobjektivní a účelově jiné dodavatele diskriminující, technické kvalifikační předpoklady v zadávací dokumentaci a tím měl naplnit obligatorní znak objektivní stránky trestného činu pletich při veřejné soutěži a veřejné dražbě (jednání), se nezakládá na pravdě a je v příkrém rozporu s provedenými důkazy uvedenými v odůvodnění Usnesení, neboť:

Z podání vysvětlení osoby [REDAKCE] vyplývá, že „veškeré podmínky pro zadávací dokumentaci byly jeho odboru předloženy odborem jízdních dokladů, kde vedoucím byl [REDAKCE]“, dále z podání vysvětlení osoby [REDAKCE] vyplývá, že „se domnívá, že tuto zadávací dokumentaci zadával ekonomický úsek, jehož vedoucím byl v této době [REDAKCE]“, dále z podání vysvětlení osoby [REDAKCE] vyplývá, že „kvalifikační podmínky pro zadávací dokumentaci k této zakázce měl předložit [REDAKCE] se zvláštním zřetelem na středoškolské vzdělání a znalosti cizího jazyka u zaměstnanců, a že nový dodavatel by měl mít zkušenost s maloobchodním prodejem a manipulací v hotovosti“ a že „kvalifikační požadavky na firmu a zaměstnance, stanovení doby, to zpracovával přímo [REDAKCE]“, z podání vysvětlení osoby [REDAKCE] vyplývá, že „podklady pro vyhotovení této dokumentace měl zpracovat odbor jízdních dokladů, kde byl v té době vedoucí [REDAKCE]“.

Z provedených důkazů vyplývá, že obviněný se na přípravě podkladů ke zpracování zadávací dokumentace nijak nepodílel, v této věci se nijak neangažoval, nevydal v tomto směru žádné pokyny, a tedy nestanovil žádné podmínky do zadávací dokumentace na veřejnou zakázku evidenční č. 60010780.

Ve vztahu k jednotlivým podmínkám, které policejní orgán označuje ve výroku Usnesení za neopodstatněné, neobjektivní a účelově jiné dodavatele diskriminující obviněný uvádí zejména, že policejní orgán ani v jednom případě neuvádí úvahy, jimiž se při hodnocení provedených důkazů prokazujících opodstatněnost nebo neopodstatněnost existence konkrétních podmínek v zadávací dokumentaci řídil. Z výroku ani odůvodnění Usnesení tak (až na vzácné výjimky) nevyplývá, proč považuje policejní orgán některé ze stanovených podmínek za diskriminační a z jakých provedených důkazů dovedl, že na stanovení takovýchto podmínek měl vliv obviněný.

Kvalifikační předpoklady kladené ze strany společnosti Dopravní podnik na uchazeče o realizaci veřejné zakázky zajištění prodeje jízdních dokladů byly stanoveny v souladu se zákonem o veřejných zakázkách. Pokud by [REDAKCE] nebo kdokoliv jiný považoval podmínky stanovené v zadávací dokumentaci za diskriminační, nepochybně by podal námítky proti zadávací dokumentaci, a to buď zadavateli nebo Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže. Žádné takové námítky nebyly podány. Policejní orgán nepochybně ví, že při posuzování zadávací dokumentace se v rámci řízení před Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže, event. v následném správním soudnictví vede komplikovaná právní a ekonomická argumentace. Jde o velmi komplexní znalecké posuzování dopadů jednotlivých podmínek. Policejní orgán však bez důkazů sám vytváří hypotézu o neopodstatněné, neobjektivní a účelově jiné dodavatele diskriminující zadávací

dokumentaci. U tak komplikovaných technických záležitostí si měl policejní orgán vyžádat znalecký posudek. Při detailním zkoumání musí policejní orgán dojít k závěru, že veškeré požadované podmínky v zadávací dokumentaci byly stanoveny v souladu s kvalitativními a objemovými požadavky společnosti Dopravní podnik na službu.

- a) V odůvodnění Usnesení policejní orgán uvádí, že byly v zadávací dokumentaci stanoveny některé diskriminační předpoklady, jako je Certifikát kvality ISO 9000, ač byl, dle vyjádření některých pracovníků zadavatele např. [REDAKCE] v rámci poskytovaných služeb bezpředmětný, čemuž nasvědčuje i skutečnost, že tato podmínka nebyla zahrnuta do vlastního znění předmětné obchodní smlouvy, která byla následně uzavřena se společností Cross Point, s.r.o., přičemž k získání uvedeného certifikátu je nutný delší časový úsek, jenž překračuje dobu konání předmětné veřejné zakázky. Tomu nasvědčuje i ta skutečnost, že v průběhu plnění smlouvy společností Cross Point, s.r.o. existovala časová období, kdy spol. Cross Point s.r.o. ani její subdodavatelé potřebným certifikátem nedisponovali.

K tomu obviněný uvádí, že z provedených důkazů pojatých do odůvodnění Usnesení vyplývá, že certifikát označil za bezpředmětný pouze a jenom [REDAKCE] tedy ne několik pracovníků zadavatele, jak tvrdí policejní orgán, který však nijak své tvrzení nezdůvodnil a policejní orgán se vůbec nezabýval tím, proč by tomu mělo tak být. To, že smlouva neobsahovala požadavek na certifikát kvality ISO 9000, není skutečnost přičitatelná obviněnému a předně to žádný relevantní argument. Předložení certifikátu uchazečem v rámci zadávacího řízení mělo prokázat potřebný standard kvality v rámci managementu dodavatele a takové kvalifikační kritérium je dále do smlouvy promítnuto již konkrétními povinnostmi dodavatele a odpovídajícími sankcemi za jeho porušení. Z odůvodnění Usnesení totiž nevyplývá, že by obviněný měl připravovat předmětné smlouvy anebo dávat pokyn k obsahu smluv. Z provedených důkazů naopak jasně plyne, že návrh smlouvy připravovala společnost Cross Point, s.r.o. a obviněný Ing. Martin Dvořák podepsal smlouvy poté, co mu bylo předloženo doporučení hodnotící komise a souhlasy vedoucích příslušných odborů.

Ačkoliv policejní orgán v podstatě rezignoval na řádné zdůvodnění toho, proč by měl být požadavek na certifikát kvality ISO 9000 neopodstatněným, neobjektivním a účelově jiné dodavatele diskriminujícím požadavkem, obviněný uvádí, že obchodní společnost Dopravní podnik je společností dlouhodobě certifikovanou nejrůznějšími autoritami a pravidelně kontrolovanou Drážním úřadem a proto také požadovala po svých dodavatelích prokázání se příslušným certifikátem. Aplikace požadavku na předložení certifikátu byla navíc v době zadání veřejné zakázky na prodej jízdních dokladů zákonem o veřejných zakázkách **výslovně umožněna a tento požadavek je obecně (sám o sobě) rozhodovací prací Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže přijímán jako zcela oprávněný.** Není vyloučeno, že v průběhu poskytování plnění společností Cross Point, s.r.o. existovala časová období, kdy společnost Cross Point s.r.o. ani její subdodavatelé potřebným certifikátem nedisponovali. Tato zakázka však byla plněna po dlouhou dobu a logicky se mohla vyvíjet struktura subdodavatelů poskytovatele plnění, kdy případné přechodné výpadky v řádech týdnů jsou spojeny pouze s těmito změnami. **Takové situace však nelze přičítat k tíži obviněného Ing. Martina Dvořáka a dokonce jej nelze postihnout ani jako porušení zákona o veřejných zakázkách.**

- b) Z výroku ani odůvodnění Usnesení nevyplývá, proč považuje policejní orgán požadavek na předložení 80 životopisů či jazykovou vybavenost zaměstnanců za **neopodstatněný, neobjektivní a účelově jiné dodavatele**

diskriminující. Z provedených důkazů zahrnutých policejním orgánem do odůvodnění Usnesení navíc vyplývá, že tento požadavek předložil ke zpracování do zadávací dokumentace nikoliv obviněný Ing. Martin Dvořák, nýbrž [REDAKCE] (podání vysvětlení osoby [REDAKCE]). S ohledem na poptávanou službu se však jednalo o logický a zcela zásadní požadavek pro naplnění stěžejního kritéria nové služby a účelu soutěže, tzn. zvýšení kvality budoucí služby. Jakýkoliv jiný uchazeč mohl, stejně jako společnost Cross Point, s.r.o. využít služeb personální agentury pro zajištění těchto zaměstnanců a z podání vysvětlení osoby [REDAKCE] (který měl zájem se do zadávacího řízení přihlásit) taky nevyplývá, že by toto kritérium nedokázal splnit. Skutečnost, že někteří zaměstnanci [REDAKCE] byli následně zaměstnání společností [REDAKCE] a využívání v rámci plnění zakázky, rozhodně není důkazem neopodstatněnosti požadavku na prokázání personálního zajištění plnění zakázky. Navíc, záviselo pouze na vůli společnosti [REDAKCE], se kterým subjektem se rozhodne účastnit zadávacího řízení a obviněný nemohl tuto skutečnost nijak ovlivnit a není možné mu tuto skutečnost přičítat k tíži.

- c) Z výroku ani odůvodnění také nevyplývá, **proč považuje policejní orgán požadavek na předložení přehledu počtu zaměstnanců za poslední tři roky za neopodstatněný, neobjektivní a účelově jiné dodavatele diskriminující.** Z provedených důkazů zahrnutých policejním orgánem do odůvodnění Usnesení jednoznačně vyplývá, že tento požadavek předložil ke zpracování do zadávací dokumentace nikoliv obviněný Ing. Martin Dvořák, nýbrž [REDAKCE] (podání vysvětlení osoby [REDAKCE]). Tento parametr však rovněž zcela odpovídal požadavku na primární aspekt služby, tj. kvalifikovaný prodej, což uchazeč prokáže též stabilním (dlouhodobým) personálním substrátem a rovněž odpovídal rozsahu poptávané služby s ohledem na počet prodejních míst. Z podání vysvětlení osoby [REDAKCE] (který měl zájem se do zadávacího řízení přihlásit) taky nevyplývá, že by toto kritérium nedokázal splnit.
- d) Z výroku ani odůvodnění Usnesení nevyplývá, **proč považuje policejní orgán požadavek na prodloužení prodejní doby za neopodstatněný, neobjektivní a účelově jiné dodavatele diskriminující.** Z provedených důkazů zahrnutých policejním orgánem do odůvodnění Usnesení navíc vyplývá, že tento požadavek předložil ke zpracování do zadávací dokumentace nikoliv obviněný Ing. Martin Dvořák, nýbrž [REDAKCE] (podání vysvětlení osoby [REDAKCE]). Tato podmínka byla opět stanovena na základě historických zkušeností s dlouhými řady čekajících a personálem, který nestíhal plnit poptávku cestujících. Požadavek byl podmíněn potřebou větší flexibility a tudíž možností zaměstnaných cestujících pořídít jízdní doklady i v pozdějších hodinách a o víkendech. Z podání vysvětlení osoby [REDAKCE] (který měl zájem se do zadávacího řízení přihlásit) taky nevyplývá, že by toto kritérium nedokázal splnit.

K dalším požadavkům, které považuje policejní orgán za *neopodstatněný, neobjektivní a účelově jiné dodavatele diskriminující*, a které však nejsou součástí výroku Usnesení, obviněný uvádí, že pokud policejní orgán poukázal na krátké lhůty v rámci zadávacího řízení, nutno uvést, že ve výroku ani v odůvodnění Usnesení nejsou tyto lhůty explicitně uvedeny a policejní orgán ani neuvádí, proč tyto lhůty považuje za krátké; stejně tak pojištění odpovědnosti za škodu bylo ve zcela standardní výši, odpovídající povaze zakázky, jelikož v rámci plnění zakázky docházelo s nakládání s peněžními prostředky obchodní společnosti Dopravní podnik v řádech desítek milionů a pojištění tak mělo krýt její případné nároky. Rovněž parametry výpovědních lhůt nemohou nikoho z potenciálních uchazečů diskriminovat, jedná se o pro všechny uchazeče stejné obchodní podmínky. Délky výpovědních lhůt byla dána potřebou zajištění dlouhodobého vztahu

a v žádném případě neznamená jeho „neukončitelnost“. Pro případ porušování jakýchkoliv povinností, které byly mimochodem nastaveny zadávací dokumentace velice přísně apregnantně, je samozřejmě dána možnost okamžitého ukončení takového smluvního vztahu.

Ad (iii) hodnota

Z provedených důkazů vyplývá, že obviněný Ing. Martin Dvořák se na přípravě podkladů ke zpracování zadávací dokumentace nijak nepodílel, v této věci se nijak neangažoval, nevydal v tomto směru žádné pokyny, a tedy ani **neurčil** předpokládanou hodnotu veřejné zakázky ve výši 300.000.000,- Kč.

Policejní orgán přitom neuvádí, proč by mělo být určení předpokládané hodnoty zakázky v takové výši v rozporu s ust. § 6 zákona o veřejných zakázkách, tj. proč by měla být tímto požadavkem porušena zásada transparentnosti, rovného zacházení a zákazu diskriminace, a současně v rozporu s ust. § 13 ve spojení s ust. 15 zákona o veřejných zakázkách, tj. proč byly určením předpokládané hodnoty zakázky v této výši porušení povinnosti uvedené v předmětných ustanoveních zákona o veřejných zakázkách a **které konkrétně** (jenom ust. § 13 zákona o veřejných zakázkách má totiž osm odstavců a do téměř každého odstavce byla zákonodárcem vtělena určitá povinnost zadavatele při určení výše předpokládané hodnoty veřejné zakázky).

Pokud policejní orgán uvádí, že cena nabídnutá společností Cross Point, s.r.o. se téměř shodovala s předpokládanou cenou zakázky a tato skutečnost má nasvědčovat, že se výše uvedené veřejné zakázky (policejní orgán má na mysli zřejmě zadávací řízení) neměl zúčastnit další subjekt, je nutné konstatovat, že není nijak neobvyklé, že subjekty podávají své nabídky na hranici předpokládané hodnoty zakázky. Od toho existují hodnotící komise, které mají HODNOTIT, zda byly splněny ostatní podmínky a která z nabídnutých cen je pro zadavatele nejvýhodnější (což neznamená NEJLEVNĚJŠÍ).

Policejní orgán neuvádí v podstatě jedinou skutečnost, která mohla fakticky odradit jiné uchazeče, aby se do zadávacího řízení přihlásili. [REDAKCE] při podání vysvětlení pouze uvedl, že by nesplňoval podmínku certifikátu a proto se do zadávacího řízení nepřihlásil, což ovšem neznamená, že tuto podmínku na trhu nesplňovaly jiné subjekty, resp. že tato podmínka byla nesplnitelná jiným subjektem. Nicméně, tato podmínka nebyla stanovena obviněným Ing. Martinem Dvořákem ani na jeho popud. Žádná z osob podávajících vysvětlení ani nevedla *konkrétní osobu*, která tento požadavek stanovila nebo na jejíž popud byl tento požadavek stanoven. Policejní orgán se v rámci této problematiky ani nezabýval úvahou o komplexnosti a náročnosti požadované služby. Z takové úvahy by byl totiž teprve schopen ze skutečnosti, že se do soutěže nepřihlásil jiný subjekt, dovozovat, zda se jedná o standardní (A S ODPOVÍDAJÍCÍ MARŽÍ) plnění, u něhož se předpokládá zájem desítek uchazečů či spíše o natolik komplikované a nestandardní plnění (S VELKÝMI RIZIKY) u něhož se počty uchazečů objevují spíše v jednotkách.

Ad (iv)

Pokud policejní orgán tvrdí, že obviněný jednal po předchozí dohodě s JUDr. Pavlem Švarcem, neuvádí policejní orgán žádné důkazy, o které je toto skutkové zjištění opřeno a odůvodnění Usnesení neobsahuje ani úvahy policejního orgánu o tom, z jakých důvodů toto „skutkové zjištění“ dovodil. Policejní orgán žádným důkazem neprokázal, že by se obviněný s JUDr. Pavlem Švarcem znal nebo se s ním potkal či potkával v rámci pracovního a společenského života. Obviněný Ing. Martin Dvořák přitom osobně nezná JUDr. Pavla Švarce ani s ním nikdy v dotčené době nemluvil. **Policejní orgán tedy považuje**

„předchozí dohodu“ obviněného s JUDr. Pavlem Švarcem za zjištěnou skutečnost, aniž by k tomu existoval jakýkoliv důkaz.

Ad (v)

Policejní orgán konstatuje, že byla předložena pouze jedna nabídka a to nevýhodná nabídka společnosti Cross Point s.r.o., přesto *obviněný nezrušil zadávací řízení dle § 84 odst. 5 zákona o veřejných zakázkách ani dle ust. § 84 odst. 3 písm. b) zákona o veřejných zakázkách.*

Tvrzení policejního orgánu o nevýhodnosti nabídky společnosti Cross Point, s.r.o. nekoresponduje a dokonce je v rozporu s důkazy, které samotný policejní orgán uvádí jako důkazy svědčící o vině obviněného. Z provedených důkazů totiž vyplývá, že **nabídka společnosti Cross Point, s.r.o. byla doporučena hodnotící komisí všemi hlasy.** Z protokolu o druhém jednání hodnotící komise vyplývá, že [REDAKCE] konstatoval, že **přes znatelný přínos v kvalitě poskytované služby, která je specifikována v zadávacích podmínkách zakázky a jenž je potvrzena v nabídce uchazeče, je cena služby oproti minulému partnerovi více než dvounásobná.** Ve výroku Usnesení je však popsáno policejním orgánem účelově pouze to, že [REDAKCE] upozornil, že cena je dvounásobná. Policejní orgán dále zřejmě nevzal v úvahu (z odůvodnění Usnesení není obecně poznat, jakými úvahami se policejní orgán při hodnocení důkazů řídil), že i tento člen hodnotící komise hlasoval pro doporučení uzavřít smlouvu s uchazečem. Pro toto doporučení tak hlasovalo **všech 5 členů hodnotící komise**, nikdo se nezdržel a nikdo nebyl proti. Z provedených důkazů dále vyplývá, že **smlouvy, které podepsal obviněný Ing. Martin Dvořák (spolu s dalším obviněným Radovanem Šteinerem) byly odsouhlaseny vedoucími příslušných odborů.** Informace [REDAKCE] o srovnání průměrné ceny dodavatele [REDAKCE] a nabídky společnosti Cross Point, s.r.o. pouze svědčí o matematickém srovnání velikosti dvou čísel a může mít význam pouze např. z hlediska vnitřního rozpočtu Dopravního podniku, popř. některé z jeho jednotky (oddělení), nemá však absolutně žádnou relevanci z hlediska samotné služby, neboť jak již bylo uvedeno, tyto služby se s ohledem na jejich zcela rozdílný obsah srovnávat nedají (PŘINEJMENŠÍM ZPŮSOBEM, JAKÝM TAK ČINÍ POLICEJNÍ ORGÁN).

Policejní orgán se v odůvodnění Usnesení vůbec nezabývá tím, zda měl obviněný Ing. Martin Dvořák možnost zadávací řízení zrušit.

Pokud se ve výroku Usnesení policejní orgán odkazuje ust. § 84 odst. 5 zákona o veřejných zakázkách a ust. § 84 odst. 3 písm. b) zákona o veřejných zakázkách, činí zcela nesprávně, neboť podle těchto ustanovení **zadavatel může, a nikoliv musí, zrušit zadávací řízení, pokud byla podána pouze jedna nabídka.** Navíc je patrné, že policejní orgán si vůbec neujasnil otázku, v jakém postavení obchodní společnost Dopravní podnik vystupovala při zadání předmětné zakázky, jelikož zmiňovaná ustanovení se vztahují buď na oprávnění veřejného zadavatele anebo na oprávnění sektorového zadavatele a nelze jej použít současně.

Ing. Dvořák ani nemohl sám zrušit zadávací řízení. Této skutečnosti si musí být policejní orgán vědom. Podle Obchodního zákoníku představenstvo rozhoduje o všech záležitostech, které nejsou Obchodním zákoníkem nebo stanovami vyhrazeny do působnosti valné hromady nebo dozorčí rady. Představenstvo řídí činnost společnosti, neboli je orgánem obchodního vedení. Do vnitřní působnosti představenstva zejména náleží zabezpečování obchodního vedení, řádného vedení účetnictví, svolávání valné hromady, zabezpečování jejího průběhu a realizace jejich rozhodnutí, schvalování volebního řádu a organizace voleb a odvolávání členů dozorčí rady zaměstnanci akciové společnosti nebo voliteli. Pokud nedošlo ke zrušení zadávacího řízení ze strany společnosti

Dopravní podnik tak v žádném případě nemůže nést odpovědnost pouze jeden člen představenstva. Podle platných právních předpisů jsou buď odpovědni všichni členové představenstva obchodní společnosti (s výjimkou těch, u kterých by bylo dovozeno, že navrhovali zrušení) nebo žádný z nich. Policejní orgán jedná záměrně selektivně s cílem kriminalizovat Ing. Martina Dvořáka, přitom tento postup je vyloučen platnými právními předpisy, postrádá logiku. V tomto postupu policejního orgánu lze spatřovat účelovost a diskriminaci.

Nepatřičný je v případě obviněného Martina Dvořáka i odkaz na porušení zákoníku práce spočívající v uzavření smlouvy, jelikož k podpisu smlouvy nedošlo ze strany zaměstnanců, ale představenstva (nikoliv tedy podle zákoníku práce, ale obchodního zákoníku).

V souvislosti s trestným činem porušování povinnosti při správě cizího majetku je však třeba jednoznačně specifikovat, zda povinnost opatrovat nebo spravovat cizí majetek byla pachateli uložena zákonem nebo převzata smlouvou, a v popisu skutku náležitě označit příslušné ustanovení zákona nebo smlouvy, které takovou povinnost ukládá (k tomu srov. usnesení Nejvyššího soudu České republiky ze dne 15. 07. 2004, sp. zn. 5 Tdo 672/2004).

Ad (vi)

Porušení zákona o veřejných zakázkách v podobě uzavření dodatku č. 2 k obchodní smlouvě, jímž mělo dojít k rozšíření služeb o práce v souvislosti s obsluhou aplikace eShop a zprovozněním služby Opencard je ničím nepodložené tvrzení policejního orgánu, bez ohledu na to, že z hlediska trestně právní kvalifikace nemá souvislost s předchozími jednáními.

Uzavřením dodatku č. 2 nedošlo k porušení žádného ustanovení zákona o veřejných zakázkách. Způsob, jakým došlo k modifikaci předmětu plnění, byl způsobem zcela dovoleným a zákonem podporovaným. Ve své podstatě se totiž jednalo o stále stejné plnění, kdy drobně odlišná metodika práce vyplývala ze změny formy jízdních dokladů, z tištěných na elektronické; přestože smlouva sama definovala předmět smlouvy pouze přibližným odkazem na počty jízdních dokladů, ve skutečnosti nedošlo tímto krokem k žádnému rozšíření, ale pouze změně formy prodeje některých jízdních dokladů.

Policejní orgán věnuje odůvodnění této části výroku Usnesení jediný odstavec o pěti řádcích, v němž neodkazuje na jediný provedený důkaz svědčící o vině obviněného a bez jakýchkoli dalších úvah konstatuje, že se nejedná o činnost, která by byla v původní zadávací dokumentaci, a proto se Ing. Martin Dvořák dopustil trestného činu porušování povinnosti při správě cizího majetku. Policejní orgán neuvádí, jakou konkrétní povinnost smluvně převzatou či zákonem stanovenou povinnost měl obviněný podpisem dodatku porušit, jakou přesnou výši škody měl tímto jednáním obchodní společnosti Dopravní podnik způsobit, a jaké důkazy byly v tomto směru provedeny.

Z výše uvedeného je zřejmé, že v popisu skutků zcela absentují znaky objektivní stránky trestných činů, a sice jednání (konání či opomenutí), kterým se měl obviněný Ing. Martin Dvořák dopustit pletich při veřejné soutěži nebo porušení povinnosti při správě cizího majetku, neboť z provedeného dokazování vyplývá, že obviněný **nejednal** způsobem popsaným ve výrokové části Usnesení, následek (způsobená škoda či prospěch) je sice v odůvodnění také částečně popsán, nicméně policejní orgán neprovedl v tomto směru žádné důkazy a jeho úvahy stran výše způsobené škody jsou zcela nesprávné (viz níže) a policejní orgán se vůbec **nevypořádal s příčinným vztahem mezi popsaným jednáním a konstatovaným způsobeným následkem**, byť je kauzální nexus je rovněž obligatorním znakem objektivní stránky trestného činu.

III.

V odůvodnění Usnesení rovněž absentuje (a to ve vztahu ke všem skutkům kladených za vinu obviněnému Ing. Martinu Dvořákovi) úvaha policejního orgánu **stran subjektivní stránky trestného činu pletich při veřejné soutěži a při veřejné dražbě a trestného činu porušování povinnosti při správě cizího majetku.**

Není zřejmé, z čeho dovozuje policejní orgán rozsah zavinění obviněného ve formě úmyslu, subjektivní stránku trestného činu policejní orgán nedovojuje ani prostřednictvím pohnutky, cílu či záměru. Zavinění je přitom obligatorním znakem subjektivní stránky trestného činu a musí se vztahovat **ke všem znakům skutkové podstaty trestného činu** včetně alespoň přibližné představě o výši způsobené škody či formě prospěchu, který by měl být trestným činem získán (policejní orgán pouze konstatuje, že obviněný konal v úmyslu zvýhodnit uchazeče společnost Cross Point, s.r.o., ale jaký konkrétní prospěch měla společnost získat, policejní orgán neuvádí ani v obrysech). **Znaky subjektivní stránky trestných činů, které se musí zakládat na skutkových zjištěních policejního orgánu a musí vyplývat z provedeného dokazování, tak v Usnesení zcela absentují.**

Policejní orgán tak postupuje zcela v rozporu s ustálenou judikaturou Nejvyššího soudu České republiky (např. usnesení ze dne 28. 03. 2006, sp. zn. 4 Tz 13/2006) a v rozporu s nálezem Ústavního soudu, ze dne 06. 06. 1996, sp. zn. I. ÚS 46/96: „*Je zřejmé, že na počátku trestního stíhání neexistuje přesný důkazní materiál a teprve probíhající přípravné řízení slouží k tomu, aby byl shromážděn potřebný podklad k podání obžaloby. Z těchto skutečností však nelze dovozovat možnost zahájit trestní stíhání, sdělit obvinění a uvalit vazbu v případě, kdy se subjektivní stránka činu obviněného rýsuje jen v nejasných a mlhavých obrysech. Ústavní soud plně souhlasí s tím, že "bližší okolnosti" - týkající se úmyslu obviněného způsobit jinému škodu nebo opatřit sobě nebo jinému neoprávněný prospěch - mohou být prokázány až v průběhu přípravného řízení, zastává však názor, že okolnosti základní, nasvědčující tomu, že se obviněný (stěžovatel) dopustil úmyslného trestného činu, musí existovat již v době, kdy je trestní stíhání zahajováno, a že musí být uvedeny i v záznamu o sdělení obvinění.*“ (dále srov. ÚS 43/96, IV. ÚS 582/99, ÚS 30/2000, ÚS 356/2001).

Podle rozhodnutí Nejvyššího soudu České republiky, spis. zn. 4 Tz 13/2006 platí: „*Trestný čin (...) je úmyslným trestným činem, tudíž v popisu skutku musí být uvedena i subjektivní stránka trestného činu, tedy zavinění, popř. i pohnutka, která charakterizuje trestní stíhání, stejně tak by měl být uveden i následek. Všechny tyto okolnosti musí být v usnesení (opatření) o zahájení trestního stíhání vyjádřeny popisem skutkových okolností tak, aby nevzbuzovaly pochybnosti o naplnění tohoto základního znaku trestného činu v konkrétním případě. V posuzované trestní věci vyšetřovatel policie subjektivní stránku trestného činu (...) zcela pominul, když neuvedl žádné skutkové okolnosti, z nichž by bylo nepochybné, že obvinění spáchali úmyslný trestný čin (v tomto ohledu srov. nálezy Ústavního soudu I. ÚS 46/96, ÚS 43/96, IV. ÚS 582/99, ÚS 30/2000, ÚS 356/2001).*“

IV.

Způsobení škody, tím méně úmysl (přímý nebo nepřímý) směřující k jejímu způsobení, je rovněž ponecháno bez prokazování a doložení. Předně není z odůvodnění Usnesení zřejmé, na základě čeho se úvahy o vzniku škody zakládají. Policejní orgán odkazuje na prověrku vybraných transakcí, zpracovanou [REDAKCE] zcela však opomíjí veřejně známé závěry auditorské společnosti [REDAKCE] která konstatovalo, že žádnou

škodu nebyla schopna ve vztahu k transakcím prověřovaných [REDAKCE] identifikovat.

Na listu 5 Usnesení je uvedeno, že zadávací dokumentace v příloze č. 4 obsahuje údaj o počtu prodaných jízdních dokladů ze strany [REDAKCE] v roce 2006 s tím, že ze záznamů PČR je zřejmý rozdíl mezi odměnami pro [REDAKCE] a společnosti Cross Point s.r.o. při shodném prodeji jízdních dokladů. Policejní orgán na tomto místě srovnává neporovnatelné parametry a neuvádí, v čem spatřuje „shodnost“ při prodeji jízdních dokladů ze strany [REDAKCE] a společnosti Cross Point s.r.o. Na základě tohoto argumentu je vypočítána výše škody způsobené DPP, která má dle policejního orgánu činit 56.773.700,- Kč a tudíž je takový závěr zcela nepřezkoumatelný.

Pokud policejní orgán činí závěr o vzniku škody na základě porovnáním tržeb [REDAKCE] z roku 2006 a výše ¼ nabídkové ceny společnosti Cross Point, není tento závěr jakkoliv vypovídající, neboť pouze hypoteticky definuje, jaká by byla odměna společnosti Cross Point, s.r.o., kdyby prodala stejné množství jízdních dokladů jako [REDAKCE], opět však bez vztahu ke konkrétnímu rozsahu služby, který byl několikanásobně větší. Naopak však lze jednoduchými výpočty dospět k závěru, že pokud by [REDAKCE] poskytoval služby ve stejném rozsahu, v jakém je poskytovala společnost Cross Point, s.r.o. za dodržení jednotkových cen za tuto službu v roce 2006, činily by náklady společnosti Dopravní podnik cca 105.000.000,- Kč, což je paradoxně více, než kolik bylo hrazeno společnosti Cross Point, s.r.o. za výrazného zvýšení kvality poskytované služby.

Policejní orgán vůbec nestanovil škodu podle zásad stanovených tr. řádem. Policejní orgán použil tzv. volní úvahu, která je v trestním řízení zcela kategoricky vyloučena. Jde o zakázaný nepřípustný postup, který je zcela vyloučen, neboť jde o spekulaci. Policejní orgán tak velmi závažným způsobem porušil povinnosti vyplývající z platných právních předpisů. Právě nezákonné stanovení údajné škody na základě nepřípustné volní úvahy lze považovat za zcela jednoznačný důkaz účelovosti trestního stíhání. Policejní orgán se vůbec nezabýval hmotněprávními předpoklady škody, zejména pak příčinnou souvislostí, byť je tak povinen činit. Při stanovení výše škody nepřizval policejní orgán znalce, byť tak byl povinen učinit, a to podle ustanovení § 105 tr. řádu, podle kterého platí, že je-li k objasnění skutečnosti důležité pro trestní řízení třeba odborných znalostí, vyžádá orgán činný v trestním řízení odborné vyjádření. Jestliže pro složitost posuzované otázky takový postup není postačující, přibere orgán činný v trestním řízení znalce.

Z Usnesení vyplývá, že PČR vyllechla celkem čtyři zaměstnance společnosti Cross Point s.r.o. na pracovní pozici prodejce jízdních dokladů. Tyto osoby se vyjadřovaly ke změnám ve způsobu prodeje jízdních dokladů v čase, když některé z nich byly zaškoleny ještě původním dodavatelem služby prodeje jízdních dokladů [REDAKCE]. Z Usnesení ne vždy jednoznačně vyplývá, že tyto osoby pracovaly skutečně i pro [REDAKCE] na téže pozici, a že jsou tedy kompetentní k takovému srovnání. U všech byla splněna podmínka schopnosti komunikovat se zákazníky v němčině, některé také v ruštině či angličtině. Ani jedna z těchto osob se nevyjadřovala ve věci prodloužení otevírací doby přepážek. Například tak jednoduše srovnatelný údaj, jako je rozsah otevírací doby přepážek pro prodej jízdních dokladů za doby působnosti [REDAKCE] a společnosti Cross Point s.r.o. nebyl ze strany policejního orgánu objektivně porovnáván. Taktéž nebyly přezkoumávány další body, na základě kterých mělo dojít ke zlepšení a rozšíření služeb při zajišťování prodeje jízdních dokladů, jako např. zajištění bezpečnosti prodejního sortimentu, vybraných tržeb, rozsah doplňkových služeb, či právě objektivně velmi snadno porovnatelné rozšíření prodejní doby. Je zřejmé, že jedna osoba nemohla obsluhovat jednu přepážku po celou dobu, kdy byla otevřena, když dle zadávací dokumentace měla být základní prodejní doba mezi 6:00h a 20:00h. Dopravní podnik byl zároveň oprávněn v případě potřeby požadovat po

společnosti Cross Point s.r.o. další rozšíření prodejní doby (na začátku školního roku apod.).

V.

Výrok usnesení je zcela v rozporu s jeho odůvodněním, což činí celé Usnesení vnitřně rozporným a nesrozumitelným. Při zahájení trestního stíhání dle ust. § 160 odst. 1 tr. řádu policejní orgán postupoval v rozporu s platnými právními předpisy, včetně Ústavy České republiky a Listiny základních práv a svobod, mj. v rozporu s ust. § 2 odst. 1 tr. řádu a čl. 8 odst. 2 Listiny základních práv a svobod. Usnesení bylo vydáno v rozporu s nálezem Ústavního soudu sp. zn. I.ÚS 2227/10 ze dne 16.03.2011, podle kterého porušením práva na spravedlivý proces podle čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod je zejména stav, kdy v hodnocení skutkových zjištění absentuje určitá část skutečností, která vyšla v řízení najevo, eventuálně byla účastníky řízení namítána, nicméně obecný soud ji právně nezhodnotil v celém souhrnu posuzovaných skutečností, bez toho, že by odůvodnil jejich irelevantnost.

Policejní orgán neprovedl zásadní důkazy, které měl k dispozici, svědčící o nevině obviněného, a dokonce došlo, a to je alarmující, k účelové dezinterpretaci provedených důkazů svědčících o nevině obviněného Ing. Martina Dvořáka. Policejní orgán tak postupuje v rozporu se základní zásadou trestního řízení dle ust. § 2 odst. 5 tr. řádu, podle níž *„orgány činné v trestním řízení postupují v souladu se svými právy a povinnostmi uvedenými v tomto zákoně a za součinnosti stran tak, aby byl zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro jejich rozhodnutí. (...) V přípravném řízení orgány činné v trestním řízení objasňují způsobem uvedeným v tomto zákoně i bez návrhu stran stejně pečlivě okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch osoby, proti níž se řízení vede. (...)“*, a dále v rozporu se základní zásadou trestního řízení dle ust. § 2 odst. 6 tr. řádu, podle níž *„orgány činné v trestním řízení hodnotí důkazy podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu.“*

V odůvodnění Usnesení nejsou uvedeny skutečnosti, které byly vzaty za prokázané, ani úvahy, jimiž se rozhodující orgán řídil při hodnocení provedených důkazů, jakož i právní úvahy, na jejichž podkladě posuzoval skutečnosti podle příslušných ustanovení zákona. Přitom jedním z principů, představujících součást práva na řádný proces a vylučujících libovůli při rozhodování, je i povinnost orgánů činných v trestním řízení **řádně odůvodnit svá rozhodnutí. Usnesení tak ani po formální stránce nespĺňuje zákonné náležitosti dle ust. § 134 odst. 1 písm. d) tr. řádu**, neboť sice Usnesení obsahuje odůvodnění, ale toto je zcela nesrozumitelné a vnitřně rozporné.

Postupem policejního orgánu dochází též k porušení článku 6 odst. 3 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, podle kterého každý, kdo je obviněn z trestného činu, má být podrobně seznámen s povahou a důvodem obvinění proti němu.

Všechny okolnosti nasvědčují tomu, že **trestní stíhání bylo zahájeno proti obviněnému Ing. Martinu Dvořákovi účelově, ve snaze policejního orgánu předejít hrozícímu promlčení trestní odpovědnosti** (byť navíc provedené důkazy svědčí, že se žádný trestný čin nestal a pokud se stal, že jej nespáchal obviněný) **a přerušit běh promlčecí lhůty**. Je totiž patrné, že pokud byla smlouva se společností Cross Point, s.r.o. podepsána dne 29.02.2008 a policejní orgán se snaží konstruovat, že podpisem smlouvy porušil obviněný povinnost při správě cizího majetku ve smyslu ust. § 255 odst. 1, odst. 3 tr. zákona, došlo by k promlčení trestní odpovědnosti dne 28.02.2013 (ve smyslu ust. § 67 odst. 1 písm. c) tr. zákona).

V této souvislosti však nutno podotknout, že trestní odpovědnost obviněného za trestný čin pletichy při veřejné soutěži a veřejné dražbě (pokud by kdy vznikla), by zanikla v důsledku promlčení, neboť tento trestný čin by byl dokonán v okamžiku sjednání výhodnějších podmínek při zadávacím řízení, což je nejpozději okamžik vyhlášení veřejné zakázky ev. č. 60010780 dne 14.09.2007 (shodně s výrokem Usnesení). Dle právní kvalifikace učiněné policejním orgánem lze za daný trestný čin uložit trest odnětí svobody ve výši dvě léta až osm let. **Podle ust. § 67 odst. 1 písm. c) tr. zákona by došlo k zániku trestní odpovědnosti za trestný čin pletichy při veřejné soutěže a veřejné dražby ve smyslu výroku Usnesení uplynutím promlčecí doby pěti let, tj. nejpozději dne 14.09.2012.**

VI.

S ohledem na výše uvedené tedy obviněný Ing. Martin Dvořák navrhuje, aby státní zástupce napadené usnesení dle ust. § 149 odst. 1 tr. řádu zrušil a dle ust. § 149 odst. 1 písm. a) tr. řádu rozhodl, že věc se dle ust. § 159a odst. 1 tr. řádu odkládá, neboť ve věci nejde o podezření z trestného činu a není na místě věc vyřídit jinak.

Ing. Martin Dvořák